

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: O. Melniciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, S. Arnăuț, A. Bostan

Dosarul nr. 3ra-633/16

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Ravelon” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău privind declararea nulității deciziei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 16 aprilie 2013, SRL „Ravelon” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamatul a indicat că, în urma controlului fiscal prin contrapunere privind relațiile economico-financiare reciproce cu SRL „Construct Confort” pentru perioada de activitate 01.08.2012-29.01.2013 pârâtul a emis decizia nr. 646/P/2 din 21.02.2013 prin care a decis a calcula și a încasa la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului - 106 380 lei TVA diminuată, majorări de întârziere în sumă de 4 892 lei și amenzi în mărime de 31 914 lei, 200 lei și 1 000 lei.

Indica reclamantul că a depus o contestație împotriva deciziei indicate, ce nu a fost satisfăcută.

Considera reclamantul că, decizia contestată este contrară dispozițiilor legale, deoarece prestarea serviciilor de către SRL „Construct Confort” se confirmă prin facturile fiscale eliberate de aceasta, astfel încât acțiunile sale corespund cerințelor legale.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014, cererea de chemare în judecată a fost admisă, s-a dispus anularea deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 646/P/2 din 21.02.2013 asupra cazurilor de încălcare a legislației

comisă de către SRL „Ravelon” ca ilegală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 martie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, argumentele fiind ignorate de ambele instanțe fără a fi apreciate la justa sa valoare.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28.12.2015 (f.d. 107), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a

actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță